

217.

**Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych
oraz Ministra Skarbu**

z dnia 13 lutego 1924 r.

**w przedmiocie opłat za czynności urzędowe,
dokonywane na zasadzie ustawy elektrycznej.**

Na mocy art. 18 i 22 ustawy elektrycznej z dnia
21 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 34, poz. 277) oraz
art. 7 i 11 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zasto-

sowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. № 127, poz. 1044) zarządza się co następuje:

§ 1. Za czynności urzędowe, dokonywane na zasadzie ustawy elektrycznej z dnia 21 marca 1922 r., będą pobierane na rzecz Skarbu Państwa, niezależnie od opłat i należności, opierających się na innych przepisach, następujące opłaty: a) ryczałtowe z tytułu udzielenia uprawnienia względnie pozwolenia (§§ 2—4, b) tytułem zwrotu rzeczywistych wydatków, związanych z odnośniami czynnościami urzędowymi (§ 5).

§ 2. Przy nadawaniu uprawnienia (art. 5 ustawy elektrycznej) będzie pobierana opłata ryczałtowa w wysokości, zależnej od obliczonego w złotej walucie kosztu zakładu elektrycznego a mianowicie:

przy koszcie do 25.000 złotych opłata wyniesie: 300 złotych,

przy koszcie ponad 25.000 złotych do 250.000 zł. opłata wyniesie: 950 złotych,

przy koszcie ponad 250.000 złotych do 1.000.000 zł. opłata wyniesie: 1250 złotych,

przy koszcie ponad 1.000.000 złotych do 1.750.000 złotych opłata wyniesie: 1700 złotych,

przy koszcie ponad 1.750.000 złotych do 2.500.000 złotych opłata wyniesie: 2200 złotych,

przy koszcie ponad 2.500.000 zł. do 4.000.000 zł. opłata wyniesie: 3000 złotych,

przy koszcie ponad 4.000.000 zł. do 6.000.000 zł. opłata wyniesie: 3750 złotych,

za każde dalsze 2.000.000 złotych dodatkowo opłata wyniesie: 250 złotych.

O zaliczeniu zakładu elektrycznego do odpowiedniej kategorii w stopniowaniu powyższem decyduje Minister Robót Publicznych, po rozpatrzeniu danych co do kosztu zakładu, dostarczonych przez ubiegającego się o uprawnienie. Za podstawę do obliczenia kosztu zakładu elektrycznego bierze się rozmiary, jakie—ze względu na przewidywaną moc zakładu przy pełnej jego rozbudowie w myśl warunków uprawnienia—winien posiadać zakład elektryczny w najbliższem stadium swej działalności.

§ 3. Przy udzieleniu zezwolenia na przeniesienie uprawnienia na inną osobę (art. 2 i 5 ustawy elektrycznej), jak również pozwolenia na budowę zakładu elektrycznego (art. 16 rzeczonyj ustawy), będzie pobierana opłata ryczałtowa w wysokości $\frac{1}{3}$ kwoty, obliczonej przy odpowiedniem zastosowaniu przepisów § 2.

§ 4. Przy udzieleniu zezwolenia na korzystanie z dróg publicznych (art. 8 cz. 2 ustawy elektrycznej), zarządzanych przez władze rządowe, będzie pobierana opłata ryczałtowa w wysokości, oznaczonej według tabeli z § 2 na podstawie przewidywanego kosztu urządzenia, mającego zajmować drogę. Koszt ten określa po rozpatrzeniu danych, dostarczonych przez ubiegającego się o pozwolenie, władza, udzielająca pozwolenia.

§ 5. Wszelkie wydatki rzeczywiste, związane z czynnościami, dokonywanymi na zasadzie ustawy

elektrycznej, w szczególności zaś wydatki, związane z przeprowadzeniem dochodzeń przy udzielaniu uprawnień i pozwoleń drogowych, jako to: wydatki na ogłoszenia w pismach, na diety i podróże urzędników, na wynagrodzenie rzeczoznawców i t. p. opłacają interesowani przedsiębiorcy bez względu, czy otrzymali żądane uprawnienie lub pozwolenie.

§ 6. Tytułem zaliczek na poczet opłat, przewidzianych w § 5 wpłaca się: a) przy składaniu podania: o uprawnienie—300 złotych, a przy składaniu podania o zezwolenie na przeniesienie uprawnienia na inną osobę—100 złotych; b) przed rozpoczęciem dochodzenia na miejscu—sumę, którą oznaczy władza, prowadząca dochodzenie.

Zaliczki, wymienione pod lit. a) wpłaca się do kas skarbowych na rachunek budżetu dochodowego Ministerstwa Robót Publicznych, wymienione zaś pod lit. b) do depozytu władzy przeprowadzającej dochodzenie.

Władza, załatwiająca podanie względnie prowadząca dochodzenie, może w poszczególnych przypadkach żądać wpłacenia tytułem zaliczek większych kwot, niż wyżej przewidziane, a nadto w razie, gdyby zaliczki wpłacone okazały się niewystarczające, — żądać ich uzupełnienia.

§ 7. Opłaty w złotych, przewidziane w §§ 2 i 6 płatne będą w markach polskich według codziennego kursu franka złotego, ogłaszanego przez Ministra Skarbu w Monitorze Polskim w związku z art. 3 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. № 127, poz. 1044).

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Robót Publicznych: *Rybczyński*
Minister Skarbu: *W. Grabski*